

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 685/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, Sibírska 4, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 659/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. septembra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, Sibírska 4,

Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 659/2013.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

«... Sťažovateľ je občan Slovenskej republiky. Ešte dňa 15. 04. 2013 sa domáhal voči SLSP a. s., zaplattenia sumy 6 043,58 € s príslušenstvom z titulu plnenia zo „Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP“ a. s., uzavretej dňa 07. 03. 1997, ktorá je zmluvou na určenú dobu neurčitého trvania (pozri rozsudok OS BA-III, konanie čís. 21 C/54/2013 zo dňa 20. 09. 2013). V tomto konaní bol sťažovateľ úspešný.

Odporkyňa SLSP a. s. však voči rozsudku podala dňa 08. 10. 2013 odvolanie na Krajský súd v Bratislave (pozri konanie čís. 5Co/659/2013). Celé toto odvolanie zúžila v podstate iba na jediný problém - vraj ide o údajný rozpor Zmluvy o dôchodku so zákon NR SR č. 483/2001 Z. z., o bankách...

Tento dlhoročný súdny proces sa začína vyznačovať nezvyčajnou liknavosťou a pomalosťou a navyše nie dostatočným záujmom zo strany Krajského súdu v Bratislave o spravodlivé a definitívne vyriešenie dlhodobého občiansko-právneho sporu. Navyše, deje sa tak za okolnosti, keď Krajský súd v Bratislave už detailne pozná všetky námietky odporcu týkajúce sa neplatnosti „Zmluvy o dôchodku“, prípadne jej zániku pre nemožnosť plnenia pre rozpor s ustanoveniami zákona č. 583/2001 Z. z. o bankách. Tieto námietky odporcu boli oficiálne vyhodnotené ako nedôvodné a účelové v zjavnej snahe oddialiť rozhodnutie vo veci, prípadne vyhybaniu sa plneniu vzhľadom sa vysoký vek navrhovateľa. Teda Krajský súd má k dispozícii už odborné stanovisko Okresného súdu Bratislava III a teda mal by rýchlo konať a teda vo veci rýchlejšie rozhodnúť a nie váhať a čakať...

V dôsledku zjavnej nečinnosti a nekonečným prieťahom na Krajskom súde v Bratislave, bol vytvorený veľký časový priestor na to, aby sťažovateľ bol zbytočne právne

zneistený. Za vznik tejto veľmi nepriaznivej situácie sa výdatnou mierou zaslúžil predovšetkým svojou nečinnosťou Krajský súd v Bratislave.

So žiadosťami na urýchlené a spravodlivé vyriešenie sporu sa sťažovateľ na Krajský súd v Bratislave obracal niekoľkokrát. Nič podstatné sa nevyriešilo...

Zo súdneho spisu, sp. zn.: 5Co/659/2013 vedeného Krajským súdom v Bratislave, podľa sťažovateľa nepochybne vyplýva, že na vzniku a pretrvaní nepriaznivého a nežiaduceho stavu v dĺžke celého konania v danej veci, majú pravdepodobne svoj podiel a príčiny predovšetkým nedostatky v činnosti tohto súdu, tak ako boli uvedené vyššie, čo vedie k zbytočným prieťahom v konaní...»

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1/- Slovenská republika, zastúpená Krajským súdom v Bratislave, v konaní vedeného na Krajskom súde v Bratislave, pod sp. zn.: 5Co 659/2013, porušila právo sťažovateľa: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], upravené v čl. 48., ods. 2. Ústavy SR a v čl. 6., ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

2/- Ústavný súd SR prikazuje, aby Krajský súd v Bratislave konal vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn.: 5Co 659/2013, bez prieťahov.

3/- Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 3 500.- €, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4/- Krajský súd v Bratislave je povinný nahradiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (v zmysle § 36 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z., o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov) trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za dva právne úkony (2 x 131,13 € = 262,26 €) za prevzatie a prípravu, a za vyhotovenie právneho podania (ústavnej sťažnosti), k tomu režijný paušál za dva právne úkony (2 x 8,04 EUR = 16,08 €), t. j. spolu: 262,26 + 16,08 = 278,34 €.

a to všetku na bežný účet advokáta JUDr. Mariána ĎURINU, Sibírska 4, 831 02 Bratislava-3, č. ú.: [REDACTED], otvorený v [REDACTED] [REDACTED].“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne

neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 391/06).

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že odporca podal 8. októbra 2013 odvolanie proti prvostupňovému rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 21 C/54/2013 z 20. septembra 2013. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu ako

odvolacieho súdu v konaní o zaplatenie peňažnej sumy vedenom pod sp. zn. 5 Co 659/2013, je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd je toho názoru, že dĺžka namietaného konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 5 Co 659/2013 neovplyvnila významným spôsobom celkovú dĺžku konania, a preto ani nepredstavuje taký charakter a intenzitu, aby bolo možné uvažovať o zásahu do základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu, že dosiaľ neuplynula dostatočná doba na to, aby bolo možné konštatovať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V zmysle ustanovenia čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže tento v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Z uvedeného vyplýva, že výroky, ktorých sa sťažovateľ domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania pred ústavným súdom, sú viazané na vyhovenie sťažnosti vo veci samej, teda na výrok ústavného súdu o porušení základných práv, ktoré sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal, orgánom verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd odmietol sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní, označenými návrhmi sa už nezaoberal.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol už na jej predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd zároveň považuje za potrebné podotknúť, že v prípade, ak by v budúcnosti nedošlo k náprave a v konaní krajského súdu vedenom

pod sp. zn. 5 Co 659/2013, by dochádzalo k zbytočným prieťahom, a tým k porušeniu ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bude mať sťažovateľ k dispozícii možnosť podať sťažnosť na ústavnom súde za obvyklých podmienok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 25. novembra 2014